

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 96)

z dnia 10 października 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 96)

10 października 2017 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- odpowiedź Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na dezyderat nr 19 w sprawie wprowadzenia udogodnień zapewniających większą dostępność audycji dla osób niepełnosprawnych,
- uzupełnioną odpowiedź Ministra Spraw Zagranicznych na dezyderat nr 30 w sprawie zbrodni popełnianych na jazydach oraz pomocy dla jej ofiar,
- odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 35 w sprawie osób, które ukończyły aplikację adwokacką lub radcowską oraz egzaminu adwokackiego i radcowskiego,
- petycję w sprawie zmiany obowiązującego ustawodawstwa (BKSP-145-200/17),
- petycję w sprawie zmiany art. 165 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948) poprzez nadanie propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, składanej pracownikom i funkcjonariuszom przez dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, formy decyzji administracyjnej (BKSP-145-219/17).

W posiedzeniu udział wzięli: **Jacek Czaputowicz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Janusz Jasiński** dyrektor Departamentu Organizacji i Wdrożeń Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Iwona Kujawa** dyrektor Departamentu Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Jankowski** naczelnik Wydziału Prawa Medialnego w Departamencie Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Monika Skomorowska** naczelnik wydziału w Departamencie Zdrowia Publicznego Ministerstwa Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Jolanta Haron** wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Związku Zawodowego Celnicy PL wraz ze współpracownikami oraz **Tomasz Kuszelejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł **Sławomir Jan Piechota (PO)**:

Szanowni państwo, witam, otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane do zgodnego z regulaminem prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym jest rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na dezyderat nr 19 w sprawie wprowadzenia udogodnień zapewniających większą dostępność audycji

dla osób niepełnosprawnych. W punkcie drugim rozpatrzymy uzupełnioną odpowiedź Ministra Spraw Zagranicznych na dezyderat nr 30 w sprawie zbrodni popełnianych na jazydach oraz pomocy dla jej ofiar. Punkt trzeci to rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 35 w sprawie osób, które ukończyły aplikację adwokacką lub radcowską oraz egzaminu adwokackiego i radcowskiego. W punkcie czwartym jest rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany obowiązującego ustawodawstwa oraz w punkcie piątym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 165 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej poprzez nadanie propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, składowanej pracownikom i funkcjonariuszom przez dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, formy decyzji administracyjnej.

Czy są uwagi do przedstawionej propozycji porządku posiedzenia? Nie słyszę. Zatem przystępujemy do realizacji przyjętego porządku.

Bardzo proszę przedstawiciela ministra kultury i dziedzictwa narodowego o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 19 w sprawie wprowadzenia udogodnień zapewniających większą dostępność audycji dla osób niepełnosprawnych.

Naczelnik Wydziału Prawa Medialnego w Departamencie Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Krzysztof Jankowski:

Dziękuję panie przewodniczący. Dzień dobry państwu. Ministerstwo popiera projekt ustawy Senatu RP, który jest odpowiedzią na petycję, jaka wpłynęła do Sejmu.

W latach 2014-2015 ministerstwo prowadziło prace nad całościowym przeglądem ustawy o radiofonii i telewizji pod kątem nowelizacji jej przepisów. Ostatecznie projekt nie trafił do Sejmu.

Obecnie będzie można zrealizować postulat osób niepełnosprawnych o zwiększeniu liczby audycji posiadających dla nich udogodnienia. W tej chwili liczba takich audycji stanowi 10%. W senackim projekcie, podobnie jak w petycji, przewiduje się zwiększenie liczby audycji do 50%. Tak zostało to przyjęte. Dochodzenie do takiej liczby audycji rozłożono na lata, aby nie było to zbyt uciążliwe dla nadawców, ale jednocześnie znacznie podniosło liczbę audycji z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych.

W pełni popieramy projekt ustawy przygotowany przez Senat RP w ramach inicjatywy ustawodawczej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Pan poseł Jacek Świat referował petycję. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Niewiele można do tego dodać. Senat RP podjął inicjatywę ustawodawczą, która wychodzi naprzeciw wnioskowi zgłoszonemu w petycji i jest zgodna z naszą opinią oraz opinią Komisji Kultury i Środków Przekazu. Jak widać jest również zgodna z intencjami ministerstwa. Zatem z zadowoleniem należy przyjąć tę inicjatywę i czekać na jej pozytywne rozstrzygnięcie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem rozumiem, iż Komisja postuluje przyjęcie odpowiedzi ministra kultury. Tak panie pośle?

Poseł Jacek Świat (PiS):

Tak. Oczywiście oznacza to przyjęcie odpowiedzi ministra.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Czy do takiej propozycji i sposobu rozstrzygnięcia sprawy są uwagi? Nie słyszę. Zatem Komisja podjęła decyzję o przyjęciu odpowiedzi Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na dezyderat nr 19. Bardzo dziękuję.

Przystępujemy do realizacji kolejnego punktu – rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi Ministra Spraw Zagranicznych na dezyderat nr 30 w sprawie zbrodni popełnianych na jazydach oraz pomocy dla jej ofiar. Bardzo proszę o przedstawienie uzupełnionej odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jacek Czaputowicz:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Minister Spraw Zagranicznych skierował do Komisji uzupełnienie informacji na temat funkcjonowania i działań podejmowanych przez Polskę na forach międzynarodowych w sprawie ochrony społeczności jazydów.

Można wyróżnić dwa główne fora, na których Polska zabierała głos w tej sprawie. Przede wszystkim jest to forum ONZ, zarówno w Nowym Jorku, jak i w Genewie. Drugie forum to Unia Europejska.

Jeżeli chodzi o ONZ, ambasador RP przy ONZ w trakcie debat otwartych Rady Bezpieczeństwa, m.in. w wystąpieniu z 27 marca 2015 r. (debata pt. „Ofiary ataków i nadużyć na tle etnicznym i religijnym na Bliskim Wschodzie”), prezentował stanowisko Polski w tej sprawie. Ponadto Polska była jednym ze sponsorów rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 2331, przyjętej 20 grudnia 2016 r. Rezolucja została przyjęta z inicjatywy Hiszpanii. Była poświęcona kwestii handlu ludźmi w sytuacjach konfliktowych. Ten dokument dotyczył również sytuacji jazydów oraz potępiał wszelkie przypadki handlu ludźmi ze strony tzw. Państwa Islamskiego.

Ponadto w ramach sesji III Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Polska, wraz z pozostałymi państwami UE, uczestniczy w pracach nad doroczną rezolucją UE dotyczącą wolności religijnych i wyznania na świecie. Dodatkowo Polska zabiega o uwzględnienie odpowiedniego języka dotyczącego ochrony mniejszości religijnych w rezolucjach krajowych.

Chcę powiedzieć, że delegacja RP na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie od wielu lat podnosi problem dyskryminacji mniejszości (w tym jazydów) na Bliskim Wschodzie. Polska udziela politycznego wsparcia Komisji Śledczej ONZ ds. Syrii, zarówno w ramach wystąpień narodowych, jak i wystąpień w imieniu UE. Podczas 34. sesji Rady Praw Człowieka ONZ w marcu tego roku dzięki staraniom RP w unijnych wystąpieniach w interaktywnym dialogu z komisją śledczą ds. Syrii oraz w panelu Wysokiego Komisarza na temat sytuacji w Syrii znalazły się odwołania do ochrony mniejszości narodowych.

Podczas 32. sesji Rady w czerwcu br. Polska, wraz z całą UE, udzieliła poparcia raportowi komisji śledczej ds. Syrii, poświęconemu zbrodniom tzw. Państwa Islamskiego wobec jazydów.

Jeżeli chodzi o prace w ramach prac Unii Europejskiej, tematyka ochrony jazydów podejmowana jest głównie w grupach roboczych Rady Unii Europejskiej ds. praw człowieka (COHOM) i ds. Zatoki Perskiej (MoG). Tematyka poszanowania wolności religii i wyznania pozostaje jednym z priorytetów działań unijnych w dziedzinie praw człowieka. Kwestie wolności religii lub wyznania i wchodzącej w jej zakres problematyki ochrony praw chrześcijan i jazydów znalazły się (m.in. dzięki działaniom Polski) wśród priorytetów UE na 72 sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku oraz na 36 sesji Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie w roku bieżącym.

Chcę podkreślić, że polska dyplomacja stale zabiega o zapewnienie właściwego odnotowania sytuacji jazydów oraz konieczności ochrony tej mniejszości w dokumentach politycznych UE. Najnowszym przykładem jest przyjęcie konkluzji Rady ds. Zagranicznych UE w sprawie Iraku w dniu 19 czerwca br., w ramach których, dzięki zabiegom Polski, udało się doprowadzić do umieszczenia w nich zapisów dotyczących mniejszości jazydzkiej, mimo wcześniejszych sprzeciwów (trzeba to podkreślić) ze strony części państw członkowskich UE.

Chciałbym zwrócić uwagę na działania naszego przedstawicielstwa – naszej misji przy ONZ w Genewie. Polscy przedstawiciele uczestniczą także w spotkaniach nieformalnych z obrońcami praw człowieka – przedstawicielami mniejszości jazydzkiej oraz z zaangażowanymi w ochronę jazydów organizacjami międzynarodowymi (UNICEF, Human Rights Watch, Amnesty International, Biuro NZ ds. Pomocy Humanitarnej, UNHCR) w Brukseli oraz w spotkaniach na marginesie sesji Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie poświęconym sytuacji mniejszości na Bliskim Wschodzie.

W dniu 24 listopada 2016 r. odbyła się w Pałacu Narodów w Genewie prezentacja książki polskiej prawniczki i działaczki pozarządowej, Eweliny Ochab, „Never Again. Legal Responses to a Broken Promise in the Middle East”, dotyczącej zbrodni popeł-

nianych w Syrii i Iraku głównie na ludności chrześcijańskiej i na jazydach. Spotkaniu towarzyszyło duże zainteresowanie społeczności genewskiej zajmującej się prawami człowieka.

Widzimy pewne osadzenie zajmowania się problematyką ludobójstwa, a także problematyką mniejszości etnicznych i religijnych w działaniach historycznych dotyczących konwencji zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, zainicjowanych przez Rafała Lemkina.

W Ministerstwie Spraw Zagranicznych, kwestia zapobiegania ludobójstwu łączy się z pewną tradycją, do której współczesne ministerstwo odwołuje się i to jest ciągle wysoki priorytet w działalności Polski na arenie międzynarodowej.

To tyle tytułem uzupełnienia problematyki, czyli zaangażowania MSZ na forach międzynarodowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję panu ministrowi. Niestety nie ma pana posła Grzegorza Wojciechowskiego, który był referentem petycji. Zatem nie przedstawi nam swojego stanowiska. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń. Proponuję przyjęcie uzupełnionej odpowiedzi oraz całej odpowiedzi na dezyderat nr 30. Czy do tej propozycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła uzupełnioną odpowiedź Ministra Spraw Zagranicznych na dezyderat nr 30 w sprawie zbrodni popełnianych na jazydach oraz pomocy dla jej ofiar. Bardzo dziękuję panu ministrowi i jego współpracownikom.

Szanowni państwo, przechodzimy do realizacji punktu trzeciego posiedzenia, tj. rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 35 w sprawie osób, które ukończyły aplikację adwokacką lub radcowską oraz egzaminu adwokackiego i radcowskiego. Bardzo proszę przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat. Czy jest przedstawiciel ministra?

Starszy specjalista w Departamencie Legislacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości Katarzyna Szadkowska-Piergies:

Niestety nie dotarł. Nie byłam referentem w tej sprawie, ale chciałabym powiedzieć, że minister podtrzymuje stanowisko wyrażone w odpowiedzi na petycję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Niestety, zatem nie ma przedstawiciela, który mógłby zreferować odpowiedź ministra. Nie ma również pana posła Jerzego Jachnika, który był referentem petycji.

Czy jest szansa, że przedstawiciel ministerstwa do nas dotrze?

Starszy specjalista w departamencie MS Katarzyna Szadkowska-Piergies:

Nie mam takiej informacji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Szanowni państwo, w takim razie poczekajmy z rozpatrzeniem tej kwestii, bo być może uda się i dotrze do nas przedstawiciel ministra sprawiedliwości. Proszę sekretariat o sprawdzenie, czy pan poseł Jachnik do nas dołączy.

Być może przeniesiemy rozpatrzenie odpowiedzi na nasze kolejne dzisiejsze posiedzenie o godz. 10.30 i wówczas rozpoczniemy od tej kwestii. Rzeczywiście trudno odnieść się do odpowiedzi bez udziału kompetentnych osób.

Szanowni państwo, przejdźmy do punktu czwartego – petycja w sprawie zmiany obowiązującego ustawodawstwa. Bardzo proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji. Bardzo proszę panie posle.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, postaram się nie ujawniać danych, o co wnosil autor petycji. Jednocześnie autor zaznaczył, że petycje powinny być rozpatrywane bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia ich złożenia. Autor petycji dopytuje, na jakiej podstawie rozpatrujemy nadesłane petycje w czasie dłuższym, stwierdzając że dotyczy to petycji tego autora nadesłanych wcześniej.

Dzisiejszym tematem Komisji jest petycja w sprawie uprawnień rodzicielskich, w tym m.in. skrócenia czasu pracy. Petycja została wniesiona przez osobę prywatną.

Przedmiotem petycji jest żądanie podjęcia inicjatywy w sprawie uprawnień rodzicielskich. W szczególności zaproponowano zwiększenie wymiaru urlopu tacierzyńskiego do 3 miesięcy rocznie oraz obniżenie wymiaru pełnego etatu do 7 godzin dziennie dla rodziców wychowujących dzieci do lat 15 oraz wszystkich mieszkańców miast liczących powyżej 250 tys. obywateli.

Petycja będąca przedmiotem niniejszej opinii obejmuje żądanie zmiany ustawy. Autor nie wskazał jednak, jakich konkretnie przepisów prawa dotyczy żądanie. W związku z tym petycja w części mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja spełnia wymogi formalne.

Petycja zawiera propozycję zwiększenia wymiaru urlopu tacierzyńskiego do 3 miesięcy rocznie. W opinii autora petycji oboje rodzice mają prawo wychowywać nowonarodzone dziecko.

Drugi postulat zawarty w petycji dotyczy obniżenia wymiaru pełnego etatu do 7 godzin dziennie. Ponadto w uzasadnieniu petycji wskazano, że dojazdy do pracy i z pracy w wielkich miastach zajmują bardzo dużo czasu, co powoduje, że całkowity czas pracy łącznie z dojazdami wynosi 10-12 godzin. W konsekwencji taka osoba nie ma czasu na rozwój i życie osobiste. Powyższe argumenty w opinii wnioskodawcy uzasadniają skrócenie czasu pracy w pełnym wymiarze do 7 godzin.

Propozycja zwiększenia wymiaru urlopu tacierzyńskiego spowoduje jednak wzrost kosztów ubezpieczenia społecznego, z którego finansowane są zasiłki wypłacane w tym okresie.

Należy zaznaczyć, że regulacje dotyczące zmniejszenia dobowego wymiaru czasu pracy zawarte w petycji są zbliżone do treści poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy (druk sejmowy 1498), który został odrzucony na 42. posiedzeniu Sejmu w dniu 25 maja 2017 r.

Obecnie obowiązujące regulacje prawne przewidują uprawnienia dla pracowników opiekujących się dziećmi. Kodeks pracy gwarantuje pracownikom opiekującym się małymi dziećmi określone uprawnienia, które umożliwiają rodzicom godzenie pracy zawodowej z opieką nad dzieckiem.

Wątpliwości budzi również wskazanie jako kryterium uprawniającego do niższego wymiaru czasu pracy rodziców wychowujących dzieci do lat 15. W petycji nie wskazano bowiem, dlaczego przyjęto tę granicę wieku dziecka.

Ponadto należałoby rozważyć przyznanie przedmiotowego uprawnienia nie tylko rodzicom, ale i opiekunom dziecka. Ograniczenie tego przywileju tylko do rodziców dziecka wprowadza nieuzasadnioną dyskryminację opiekunów, którzy pełnią tę samą rolę.

Należy uznać, że obniżenie wymiaru pełnego etatu do 7 godzin dziennie dla wszystkich mieszkańców miast liczących powyżej 250 tys. obywateli budzi poważne wątpliwości. Przede wszystkim przyjęcie takiej regulacji różnicowałoby pracowników ze względu na kryterium zamieszkania, które nie jest właściwe dla celu zmiany ustawy – tzn. zwiększenia czasu pracy, który pracownik może poświęcić życiu osobistemu i rodzinnemu.

Jak wskazano w petycji, problem długich dojazdów do pracy i z pracy dotyczy nie tylko mieszkańców dużych miast, ale również osób dojeżdżających do tych dużych miast z mniejszych miejscowości – np. oddalonych od Warszawy o kilka godzin jazdy. Przyjęcie regulacji w zaproponowanym brzmieniu prowadziłoby do nieuzasadnionej dyskryminacji tej grupy pracowników.

Panie przewodniczący, to tyle, jeżeli chodzi o tę część petycji, tj. dotyczącą kwestii urlopu tacierzyńskiego i obniżenia wymiaru pełnego etatu. Wnioski przedstawię po dyskusji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy są przedstawiciele ministra rodziny, pracy i polityki społecznej?

Nie ma chętnych do dyskusji. Nie ma przedstawiciela MRPiPS. Panie pośle, jaka jest pana rekomendacja? Jak rozstrzygamy tę część petycji?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

W związku z kwestiami, które poruszyłem, proponuję nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.

Jednocześnie chciałbym wskazać, że jest jeszcze druga część petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Tak, bardzo proszę o zreferowanie drugiej części.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Czy łącznie je podsumować?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Tak. Proszę zreferować, a następnie przedstawić podsumowanie i rekomendacje dotyczące pierwszej i drugiej części.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Kolejne petycje zostały wniesione przez tę samą osobę fizyczną. Przedmiotem tej części petycji jest żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawcy w sprawie dodatkowych uprawnień pracowniczych, zmiany funkcjonowania Państwowej Inspekcji Pracy oraz rozszerzenia zakresu badań okresowych pracowników.

W petycji nie sformułowano konkretnych postulatów zmian określonych przepisów prawa. Petycja dotyczy zmiany ustawy przez Sejm. Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach.

Wnioskodawca petycji proponuje wprowadzenie 3 miesięcznego płatnego urlopu co 4 lata na tzw. przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu. Ta propozycja budzi istotne wątpliwości. Wnioskodawca zaproponował takie uprawnienia dla wszystkich pracowników, bez względu na rodzaj świadczonej pracy. Pojęcie wypalenia zawodowego nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa, jak również nie jest jednoznacznie określone jako jednostka chorobowa. W związku z powyższym trudno będzie ustalić wystąpienie tego zjawiska w konkretnym przypadku.

Kolejna kwestia zaproponowana przez wnioskodawcę dotyczy zmiany przepisów dotyczących funkcjonowania Państwowej Inspekcji Pracy. W petycji zaproponowano zmianę przepisów dotyczących funkcjonowania PIP polegającą na tym, że podmioty kontrolowane przez PIP nie będą o tym uprzednio informowane.

Od 1 stycznia 2017 r., zgodnie z art. 24 znowelizowanej ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, inspektorzy pracy są uprawnieni do przeprowadzania, bez uprzedzenia i o każdej porze dnia i nocy, takiej kontroli. W związku z tym należy uznać, że postulat wskazany w petycji został zrealizowany.

W petycji zaproponowano również zwiększenie wymiaru kary za mobbing, naruszenie prawa pracy do 25% rocznych przychodów badanego przez PIP podmiotu.

W obowiązujących przepisach prawa przewidziano odpowiedzialność karną za stosowanie mobbingu oraz kary finansowe, które mogą mieć zastosowanie w takim przypadku.

Wydaje się, że wprowadzenie zaostrzonych kar finansowych w wysokości zaproponowanej w petycji, tzn. do 25% rocznych przychodów badanego przez PIP podmiotu oraz pozbawienie wynagrodzenia osób pośrednio lub bezpośrednio odpowiedzialnych za naruszenie prawa do 24-krotności miesięcznego wynagrodzenia stanowiłoby daleko idącą sankcję, niespotykaną w obecnie obowiązujących regulacjach.

Szczególne wątpliwości budzi propozycja pozbawienia wynagrodzenia osób pośrednio lub bezpośrednio odpowiedzialnych za naruszenie prawa do 24-krotności miesięcznego wynagrodzenia.

W związku z powyższym proponowana regulacja byłaby nieproporcjonalnie surowa w stosunku do obowiązującej koncepcji odpowiedzialności pracownika ukształtowanej w prawie pracy.

Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 94³ § 3 k.p. pracownik, u którego mobbing wywołał rozstrój zdrowia, może dochodzić od pracodawcy odpowiedniej sumy tytułem zadość uczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ostatnia część petycji dotyczy postulatu wprowadzenia w ramach okresowych badań z zakresu medycyny pracy konieczności potwierdzenia zdrowia psychicznego przez wszystkich pracowników.

Postulat wprowadzenia w ramach okresowych badań z zakresu medycyny pracy konieczności potwierdzenia zdrowia psychicznego przez wszystkich pracowników, w tym w szczególności przez nas – parlamentarzystów, kadrę kierowniczą, lekarzy, pielęgniarki oraz nauczycieli ma jednak charakter ogólny. Wydaje się, że można przyjąć, iż pracow-

nicy wykonujący określone niektóre rodzaje prac muszą wykazywać się pewnymi predyspozycjami psychofizycznymi. Kategoria „zdrowie psychiczne” ma charakter bardzo ogólny i nie może stanowić podstawy do ograniczenia wolności pracy. Ponadto wprowadzenie takiego obowiązku wiązałoby się ze zwiększeniem kosztów pracodawców oraz wymagałoby zbadania, czy obecnie w Polsce jest wystarczająca liczba lekarzy mogących odpowiednio nas wszystkich przebadać.

Panie przewodniczący, to tyle tytułem zreferowania drugiej części petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Wspierając pana posła referenta chciałbym dodać, że nasz stały doradca – pan Krzysztof Pater – w całości uważa petycję za bezzasadną. Jego zdaniem nie należy uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji w obu częściach.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w dyskusji na temat tej petycji? Nie słyszę. Panie pośle, proszę o przedstawienie rekomendacji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wnioskuje o nieuwzględnianie żądań będących przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Czy są uwagi wobec tej rekomendacji? Sprzeciw? Nie słyszę. Zatem Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, skontaktowaliśmy się z panem posłem Jachnikiem, którego niestety dzisiaj nie ma na terenie Sejmu. Ze względu na skomplikowaną materię petycji, dezyderatu nr 35 do Ministra Sprawiedliwości oraz na nieobecność pana posła Jachnika i przedstawiciela MS, proponuję zdjęcie z dzisiejszego porządku obrad rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat. Do tematu wrócimy w terminie uzgodnionym z panem posłem oraz z Ministerstwem Sprawiedliwości. To pozwoli na udział w posiedzeniu osób odpowiednio umocowanych oraz na odbycie dyskusji w przedmiocie petycji i odpowiedzi na dezyderat. Czy są uwagi do tej propozycji? Nie słyszę. Zatem zdejmujemy z dzisiejszego porządku obrad rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 35 w sprawie osób, które ukończyły aplikację adwokacką lub radcowską oraz egzaminu adwokackiego i radcowskiego.

Szanowni państwo, przechodzimy do realizacji ostatniego punktu naszego posiedzenia, tj. rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 165 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej poprzez nadanie propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, składanej pracownikom i funkcjonariuszom przez dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, formy decyzji administracyjnej. Jestem referentem tej petycji.

Szanowni państwo, petycję złożył pan Andrzej Halicki, który w uzasadnieniu podkreśla (pewnie, aby nie było wątpliwości co do jego kompetencji), iż jest doktorem nauk prawnych od lat zajmującym się naukowo problematyką administracji publicznej – w szczególności Służby Celnej. Autor opublikował ok. 100 różnego rodzaju publikacji, w tym monografii oraz komentarz do ustawy i, jak zaznacza, podejmuje inicjatywę w interesie publicznym, aby poprawić warunki funkcjonowania tej służby.

Pan dr Andrzej Halicki wnosi, aby działając na podstawie ustawy o petycjach oraz mając na względzie standardy zawarte w Konstytucji RP, dokonać zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie dokonania zmiany statusu prawnego funkcjonariusza w formie decyzji administracyjnej, a w konsekwencji zagwarantować osobie, której stosunek służbowy ulegnie przekształceniu w stosunek pracy, prawo do sądu.

Pozwolę sobie zacytować obszernie fragmenty petycji, bo sformułowane są bardzo precyzyjnym językiem, precyzyjnie wskazują istotę problemu oraz wnoszą propozycje dla naszego dalszego działania.

Pan dr Andrzej Halicki wnosi o nadanie przepisom ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej następującego brzmienia poprzez dodanie w art. 165 ustępu 8 – 11 o treści: „165. 8. Propozycji zatrudnienia, o której mowa w ust. 7 stanowi decyzję administracyjną. W terminie

14 dni od dnia przyjęcia propozycji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. 9. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 8 nie wstrzymuje wykonania decyzji. 10. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 8 stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (miejsce publikacji). 11. Od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego”.

W uzasadnieniu pan dr Andrzej Halicki wskazuje, iż petycja dotyczy procesu przekształceń w obszarze statusu funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej na podstawie uchwalonej przez Sejm w dniu 16 listopada 2016 r. ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zgodnie z art. 165 ust. 7 tej ustawy, dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom w terminie do 31 maja 2017 r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Powołane przesłanki powinny zostać uwzględnione przez podmiot w procesie składania propozycji i skutkować ofertą kontynuacji dotychczasowego statusu prawnego (funkcjonariusz otrzyma wówczas propozycję pełnienia służby i jego status nie ulegnie zmianie) bądź przekształceniem statusu (funkcjonariusz otrzyma propozycję pracy i jego status ulegnie zasadniczej zmianie – zostanie on członkiem korpusu służby cywilnej).

Należy odnotować, iż jedynie w przypadku propozycji pełnienia służby, ustawodawca w sposób jednoznaczny zastrzegł formę decyzji ustalającej warunki pełnienia służby i możliwość złożenia w terminie 14 dni od dnia przyjęcia propozycji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 169 ust. 4 ustawy wprowadzającej KAS). Ponadto od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy funkcjonariuszowi przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego (art. 169 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS).

Uprawnień takich nie zagwarantowano natomiast funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej, który otrzyma propozycję pracy w Krajowej Administracji Skarbowej.

Zaprezentowane zróżnicowanie sytuacji faktyczno-prawnej poszczególnych osób wydają się wymagać zmiany.

Autor ma przy tym świadomość różnicy pozycji prawnoustrojowej funkcjonariusza pełniącego służbę na podstawie administracyjnoprawnego stosunku służbowego oraz pracownika zatrudnionego w oparciu o umowę o pracę. Jednakże niniejsza petycja nie ma na celu dokonanie prostego zestawienia statusu prawnego funkcjonariusza i pracownika lecz dotyczy specyficznej, niepowtarzalnej sytuacji dotyczącej funkcjonariusza, który jest podmiotem procesu przekształceń na podstawie ustawy wprowadzającej KAS i otrzymuje propozycję pracy w KAS, tracąc tym samym swój dotychczasowy status.

W pierwszej kolejności należy odnotować, iż brak decyzji administracyjnej uniemożliwia ucywilnionemu funkcjonariuszowi dokonanie weryfikacji prawidłowości propozycji złożonej przez dyrektora izby administracji skarbowej, tj. oceny czy podmiot ten uwzględnił wszystkie ustawowe przesłanki, o których mowa w art. 165 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS (w szczególności kwalifikacje oraz dotychczasowy przebieg służby), czy też kierował się np. jedynie ostatnio realizowanymi przez niego zadaniami bądź innymi, również pozaustawowymi kryteriami.

Taką możliwość stwarza jedynie decyzja administracyjna zawierająca uzasadnienie faktyczne obejmujące wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy (art. 107 § 3 k.p.a.).

Nie ulega przy tym wątpliwości, iż dyrektor danej izby administracji skarbowej mający do rozpoznania w przeciągu krótkiego okresu kilka tysięcy indywidualnych spraw dotyczących podległych pracowników i funkcjonariuszy może się mylić.

Ponadto świadomość braku decyzyjnej formy załatwienia sprawy może rodzić u niego pokusę dość dowolnego podejścia do procesu przekształceń statusu prawnego. Nawet

bowiem w przypadku oczywistej pomyłki ucywilniony funkcjonariusz nie będzie bowiem w stanie poddać kontroli prawidłowości toku rozumowania organu.

Możliwość weryfikacji prawidłowości postępowania podmiotu składającego funkcjonariuszowi propozycję leży więc w interesie publicznym, ponieważ utrzymywana z pieniędzy publicznych administracja rządowa powinna opierać się na zasadzie, aby najbardziej kompetentne osoby zajmowały właściwe stanowiska, zaś proces przekształceń statusu funkcjonariuszy i pracowników miał charakter transparentny i uwzględniał wszystkie ustawowe przesłanki.

Po drugie, należy dokonać zestawienia sytuacji faktycznej i prawnej funkcjonariusza z wieloletnim stażem, wiedzą, doświadczeniem, umiejętnościami, który otrzymuje propozycję pracy, tracąc tym samym swój dotychczasowy status oraz możliwość zaskarżenia propozycji z sytuacją funkcjonariusza np. w służbie przygotowawczej, który otrzymuje propozycję pełnienia służby z dodatkowym „przywilejem” w postaci możliwości jej zaskarżenia na drodze administracyjnej i sądowo – administracyjnej.

W obu przywołanych sytuacjach oferta współpracy zostaje skierowana do osoby pozostającej w administracyjnoprawnym stosunku służbowym, jednakże tylko jedna z tych osób została wyposażona w uprawnienie do jej weryfikacji. Stan ten wydaje się niezgodny z zasadą zaufania obywatela (funkcjonariusza) do państwa, który przez wiele (nawet kilkadziesiąt) lat sumiennie, nienagannie służył ojczyźnie, by obecnie nie uzyskać choćby informacji zwrotnej o powodach przedłożenia mu takiej a nie innej propozycji. Jest to tym bardziej istotne, iż zmiana statusu funkcjonariusza będzie mieć negatywny wpływ na sferę jego uprawnień (np. wysokość wynagrodzenia, trwałość i stabilność stosunku służby w odróżnieniu od braku tych cech w przypadku stosunku pracy, uprawnień urlopowe, przyszłe uprawnienia emerytalne).

Biorąc pod uwagę potencjalne negatywne skutki ucywilnienia, dokonana przez byłego funkcjonariusza analiza prawidłowości postępowania organu składającego propozycję nie powinna opierać się jedynie na domniemaniach, domysłach czy przypuszczeniach.

Po trzecie, brak decyzji administracyjnej i nieznajomość motywów, którymi kierował się dyrektor izby administracji skarbowej w procesie składania propozycji może skutkować złożeniem przez funkcjonariuszy poddanych ucywilnieniu kilku tysięcy pozwów przeciwko tym organom, a w ostateczności wystąpienia ze skargą na do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka – w szczególności z tytułu naruszenia przez Polskę prawa do sądu. Poza aspektem finansowym, niewątpliwie taka sytuacja wpłynie negatywnie również na wizerunek naszego kraju.

Należy odnotować, iż nawet najlepsze, najbardziej obiektywne kryteria, które zgodnie z wolą ustawodawcy powinny być stosowane w procesie składania funkcjonariuszom i pracownikom propozycji pełnienia służby/pracy nie będą miały większego znaczenia, jeżeli zostaną one pozbawione mechanizmu kontrolnego pozwalającego na ocenę czy przesłanki te faktycznie zostały uwzględnione przez podmiot uprawniony do złożenia propozycji. Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w opisanym przypadku.

Zakończenie procesu przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy w drodze decyzji administracyjnej zagwarantuje więc możliwość poddania weryfikacji „decyzji” dyrektora izby administracji skarbowej na drodze administracyjnej, a w dalszej kolejności na drodze sądowej.

To tyle z istoty uzasadnienia. Opinia Biura Analiz Sejmowych wskazuje, iż petycja spełnia kryteria określone dla petycji. Mieści się w zakresie kompetencji Sejmu, a zatem i inicjatywy ustawodawczej.

Ekspert BAS wskazuje na zasadniczy problem, tj. upływ terminu, w którym przekształcenia się dokonywały, czyli okres do końca sierpnia 2017 r. Zdaniem eksperta jest to zasadnicza przesłanka do uznania, iż obecnie nie istnieje możliwość uwzględnienia objętego petycją wniosku – niezależnie od jego ocen merytorycznych.

W moim przekonaniu petycja wskazuje na istotny problem i mimo upływu terminu istnieje możliwość otwarcia drogi do weryfikacji prawidłowości podejmowanych decyzji. Dlatego proponuję Komisji wystąpienie z inicjatywą ustawodawczą we wskazanym zakresie.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Pan przewodniczący Andrzej Smirnow, bardzo proszę.

Posel Andrzej Smirnow (PiS):

Ta petycja zalicza się do tych, które mają poprawić wprowadzoną przed chwilą ustawę. Nie jesteśmy komisją merytoryczną, która może zajmować się takimi sprawami.

Fakt, że autor petycji ma wybitne talenty i osiągnięcia w tej dziedzinie wcale nie znaczy, że możemy uznać lub nie uznać przedstawionych argumentów.

To nie jest sprawa, którą Komisja do Spraw Petycji mogłaby się zająć. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę.

Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Związku Zawodowego Celnicy PL Jolanta Haron:

Zgadzam się z panem przewodniczącym, niemniej jednak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w dniu 10 kwietnia (nie mamy jeszcze pisemnego uzasadnienia orzeczenia) wskazał, że w przedmiotowej regulacji, o której mówimy (art. 165), znajdują się zaniechania ustawodawcze poprzez niestworzenie mechanizmów umożliwiających weryfikację zasadności braku propozycji zatrudnienia przez pryzmat kwalifikacji i wiedzy danej osoby. Wobec powyższego regulacja narusza konstytucję, w tym w szczególności zawarte w niej zasady ochrony praw nabytych. Orzeczenie WSA potwierdza, że ustawodawca nie dopełnił obowiązku i nie zagwarantował pracownikom lub funkcjonariuszom, którzy nie otrzymywali oferty zatrudnienia w KAS prawa do sądu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Pani wiceprzewodnicząca Augustyn. Bardzo proszę.

Posel Urszula Augustyn (PO):

Dziękuję bardzo. Niestety, ale częste są przypadki i to się zdarza, że nawet w najlepszej intencji tworzone prawo może zawierać zapis, który potem w praktyce, czyli w życiu, okazuje się nieszczelny lub niedoskonały. Od tego jest właśnie Komisja do Spraw Petycji. Jeżeli ktoś wyłapie problem i zwróci na to uwagę, to pochylenie się nad nim, analiza i próba zmiany prawa jest absolutnie naszym zadaniem. Dziękuję.

Wiceprzewodnicząca ZG ZZ Celnicy PL Jolanta Haron:

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę, pan poseł Jacek Świat.

Posel Jacek Świat (PiS):

Zasadniczy problem z petycją polega na tym, że przepisy, które podważył jej autor już się dokonały. Procedura wymiany kadr w administracji skarbowej została przeprowadzona i dokonana. Nie bardzo sobie wyobrażam, jak można całą tę sprawę odwrócić. Rozpocząć procedury od nowa? Co można zrobić, żeby naprawić błędy, które ewentualnie powstały?

BAS pisze, że obecnie z powodu wyekspirowania ustawowych terminów uwzględnienie petycji jest już niemożliwe.

Szkoda, że jeżeli nawet były błędy w ustawie, nie zostały zgłoszone choćby do Trybunału Konstytucyjnego. Owszem, WSA ma zastrzeżenia, ale sąd nie jest TK i nie jest w stanie ostatecznie, wiarygodnie i wiążąco orzec, co jest zgodne z konstytucją, a co nie jest.

Niestety, ale moim zdaniem sprawa jest już zamknięta.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę, pani przewodnicząca.

Wiceprzewodnicząca ZG ZZ Celnicy PL Jolanta Haron:

Na ten problem zwracaliśmy uwagę od początku, w tym na etapie prowadzenia konsultacji w Radzie Dialogu Społecznego. Mówiliśmy, że brak odpowiedniego zapisu będzie skutkował obecnymi efektami. Niestety, ale na etapie rozmów i prac w komisji nie wzięto tego pod uwagę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę, pan dyrektor.

Dyrektor Departamentu Organizacji i Wdrożeń Ministerstwa Finansów Janusz Jasiński:

Z upoważnienia podsekretarza stanu – pana ministra Mariana Banasia chciałbym wypowiedzieć się w tej sprawie.

Minister Finansów całkowicie przychyliła się do opinii BAS, tj. do sentencji, że sprawa się już wyekspirowała, czyli materia dokonała się w całości.

Na dzień 31 maja br. osoby, które podlegały wnioskowanej zmianie, otrzymały stosowne propozycje pracy polegające na ucywilnieniu. Zaproponowano im nowe warunki pracy, które zostały skonsumowane z dniem 31 sierpnia. Zatem sprawa jest całkowicie zamknięta.

Natomiast zagadnienie, które przedstawia pani przewodnicząca dotyczy innego stanu faktycznego. Pani przewodnicząca porusza zagadnienie osób, które w ogóle nie otrzymały propozycji pracy, a to nie jest przedmiotem tej petycji.

Minister Finansów wnosi o odrzucenie petycji w całości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Jeżeli nie, chciałbym odnieść się do głosów w dyskusji.

Nie dziwię się, że minister finansów chciałby definitywnie sprawę zamknąć i mieć ją z głowy. Czy możemy jednak przystać na takie proste oczekiwania ministra? W moim przekonaniu petycja bardzo precyzyjnie pokazuje problem i sposób jego rozwiązania. Oczywiście minęły terminy, ale nic nie stoi na przeszkodzie, aby je przywrócić osobom zainteresowanym. Wiadomo, że nie wszyscy wystąpią o taką weryfikację. Ci, którzy będą zainteresowani oraz ci, którzy uważają, że nie znają powodów, dlaczego w taki a nie inny sposób z nimi postąpiono, powinni mieć prawo o tym się dowiedzieć. Nic więcej. Przecież petycja nie wnosi o unieważnienie decyzji.

W moim przekonaniu petycja daje prawo fundamentalnego uprawnienia w cywilizowanym państwie prawa, aby organ miał obowiązek wytłumaczyć zainteresowanemu obywatelowi, dlaczego postąpił w określony sposób i przedstawił argumenty. Nic więcej.

Czy nasza Komisja jest właściwa? Panie przewodniczący, w moim przekonaniu takie rozstrzygnięcie dokonało się w ustawie o petycjach, gdy Sejm zdecydował, że nie będzie przedmiotowego kierowania petycji do właściwych komisji. Dzisiaj rozpatrywaliliśmy sprawy dotyczące Ministra Rodziny, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Kultury, a zatem nas wyznaczono jako zobowiązanych w procedurze rozpatrywania petycji.

Omawiana petycja pokazuje problem. Jest to problem bardzo ograniczony – o wąskim zakresie. Pokazuje również precyzyjnie, jak go rozwiązać. I wreszcie, podjęcie przez nas decyzji o podjęciu inicjatywy ustawodawczej nie oznacza, że takie prawo zostanie uchwalone. Natomiast rozpocznie się cały proces konsultacji z udziałem wszystkich zainteresowanych. Gdy nasz wniosek pójdzie do marszałka, zostanie skierowany do właściwej przedmiotowo komisji po uzyskaniu wszelkich niezbędnych opinii, w tym pewnie opinii Ministra Finansów, BAS itd. Wówczas dokona się rozstrzygnięcie, czy można przyjąć propozycję zawartą w petycji, czy też większość sejmowa nie poprze propozycji. Dlatego proponuję wystąpienie z inicjatywą ustawodawczą w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

Proszę, pan przewodniczący Smirnow.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

W moim głębokim przekonaniu, bez względu na precyzję zapisów petycji, nawet nie jesteśmy w stanie dokładnie tego ocenić.

Nawet gdybyśmy przyjęli punkt widzenia pana przewodniczącego, to tak czy inaczej nie uważam, żeby występowanie z inicjatywą ustawodawczą w tej sprawie i z powodów o których mówił pan przewodniczący, było zasadne. To jest rzecz, która już się dokonała.

Sądzę, że ewentualne zwrócenie uwagi na problem powinno odbywać się w innym trybie. Być może sądowym, o czym powiedział WSA, natomiast nie w formie uchwalania ustawy z inicjatywy Komisji do Spraw Petycji.

Jeszcze raz chcę wyraźnie powiedzieć, że projekty ustaw, które zgłasza każda komisja, w tym Komisja do Spraw Petycji, są autorstwa komisji, a nie wnoszącego petycję. Tylko komisja ma możliwość inicjatywy ustawodawczej.

Uważam, że w tym przypadku nie jesteśmy właściwą komisją do rozstrzygnięć w tej sprawie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo, pan dyrektor.

Dyrektor departamentu MF Janusz Jasiński:

Chciałbym zwrócić uwagę na nieprecyzyjność propozycji złożonej przez pana dr Andrzeja Halickiego, a mianowicie, propozycja mówi o decyzji administracyjnej w stosunku do osoby, która otrzymała stosowną propozycję pracy. Propozycje pracy otrzymywali pracownicy zatrudnieni w trybie służby cywilnej, pracownicy zatrudnieni w tzw. stosunkach pracy poza służbą cywilną oraz funkcjonariusze. Propozycja zawarta w petycji nie precyzuje, czy ma dotyczyć wszystkich pracowników. To jest istotna sprawa, ponieważ cała administracja liczy 61 tys. osób i w konsekwencji takiej skali musiałoby to dotyczyć, czyli tyle osób powinno otrzymać odpowiednie decyzje. Tymczasem wszystko już się stało.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, przedstawiono już wszystkie argumenty. Wobec rozbieżnych stanowisk, proponuję rozstrzygnięcie w głosowaniu.

Rekomenduję wystąpienie z inicjatywą ustawodawczą, realizującą propozycje zawarte w petycji.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tej propozycji? Dziękuję. Kto jest przeciw? Dziękuję. Czy ktoś wstrzymał się od głosu? Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Za 3 głosy, 7 głosów przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Propozycja podjęcia inicjatywy ustawodawczej została odrzucona. W tej sytuacji poddam pod głosowanie przyjęcie wniosku o odrzucenie żądania będącego przedmiotem petycji, bo tak rozumiem stanowisko pana przewodniczącego.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Sformułowałbym ten wniosek nieco inaczej, tzn. zaniechanie dalszych prac nad petycją. W ten sposób nie wyrażamy opinii o petycji, tylko uważamy, że petycja nie może być dalej procedowana w tej Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Panie przewodniczący, zgodnie z regulaminem, Komisja rozpatrując petycję m.in. może: wystąpić z inicjatywą ustawodawczą; wnieść poprawki do projektu ustawy, która jest w toku; odrzucić żądanie zawarte w petycji itd. Nie ma takiej możliwości jak „zaniechanie”. W tym przypadku odrzucenie żądania zawartego w petycji jest jedyną możliwością zgodną z regulaminem. Jak rozumiem taka jest sentencja pańskiego stanowiska, tak?

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Oczywiście co do formuły nie mam zastrzeżeń. Chodzi o uzasadnienie naszej decyzji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Kto z pań i panów posłów jest za nieuwzględnieniem przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji? Proszę o podniesienie ręki. Dziękuję. Kto jest przeciw? Dziękuję. Czyba nikt nie wstrzymał się od głosu? Proszę o podanie wyniku głosowania.

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Za 7 głosów, 3 głosy przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO):

Dziękuję. Zatem 7 głosów za, 3 głosy przeciw za nieuwzględnieniem żądania będącego przedmiotem petycji. Taka jest decyzja Komisji.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Zamykam posiedzenie Komisji. Przypominam, że o godz. 10.30 w tej sali mamy kolejne posiedzenie naszej Komisji. Dziękuję, życzę dobrego dnia.